

РЕШЕНИЕ
№ 10
В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 27.01.2011 г.

Административен съд- Перник, втори касационен състав, в публично съдебно заседание на деветнадесети януари, през две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря А. Малчева и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Г. К. Н. А. Х. Д № 191 по описа за 2010 година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63. ал. 1, предл. 2 от ЗАНИ.

Образувано е по касационна жалба на Е.М.Г. с ЕГН ***** *** против решение № 543/06.10.2010 г. постановено по п.а. х.д. № 615 по описа на Районен съд Перник за 2010 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №2519/17.09.2009 г. на Началник сектор „ПИ“ при ОД на МВР- Перник, с което на Е.М.Г. са наложени следните административни наказания: " глоба" в размер на 150 лв. и „лишаване от право" да управлява МПС за срок от 2 месеца на основание чл. 182, ал. 2, т. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за нарушение разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба, се излагат съображения за неправилност на решението, като постановено при допуснати съществени нарушения на материалните и процесуални правила. Твърди се, че Районен съд Перник не е изследвал изцяло и задълбочено посочените в жалбата до районен съд доказателства. На така посочените основания жал бон о д а т е л к а т а моли за отмяна на решението на въззивния съд и произнасяне по същество чрез отмяна на процесното наказателно постановление. Претендира се още и присъждане на разноски.

Касационният жалбоподател редовно призован не се явява и ис изпраща представител.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР- Перник, редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, поради което решението като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, след като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административно наказателното производство, поради което се дължи нейното

разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Изложените от жалбоподателя касационни доводи за атакуване решението на първоинстанционния съд не се подкрепят от доказателствата, събрани и обсъдени поотделно и в съвкупност пред въззивната инстанция.

Районен съд Перник е възприел фактическата обстановка по делото от данните внесени чрез събиране на всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства, като не е допуснал процесуално бездействие в нарушение на разпоредбите на чл. 13 и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАГП. Фактическата обстановка по делото е установена въз основа на представените по делото доказателства, а именно: АУАН и издаденото въз основа на него НП; Заповед на Министър на вътрешните работи за определяне на държавни служители от МВР, които да извършват контролна и административнонаказателна дейност по ЗДвП; разпечатка от Трафик Радар ТК.4 №101 от дата 19.05.2010 г за данните регистрирани на 29.08.2009 г. в 16.55 п; Удостоверение за одобрен тип средство за измерване издадено от Главна дирекция " Национален център по метрология; Протокол от извършена последваща лабораторна проверка на Радар ТК.4 №101/97; извадка от Инструкция за патрулнопостовата дейност на МВР" №13- 2295/06 г., регламентираща дейността на служителите от "Пътна полиция"; Заповед на Председателя на Държавна агенция за метрология и технически надзор от 2004 г. за определяне периодичността на последващи проверки на средства за измерване, които подлежат на метрологичен контрол. В хода на съдебното следствие пред Районен съд Перник обяснения са дали актосъставителя Николай Николов, свидетеля по акта Румен Евтимов и свидетел-очевидец, доведен от жалбоподателката- Петър Хюбпер.

Въз основа на събраните доказателства, от фактическа страна с установено, че на 29.08.2009 г. в 16.55 п в гр. Перник на път I- 6, км 83 -ъ 500 по надлез "Мир" с посока София- Радомир, Е. Еорева управлява лек автомобил със скорост от 101 кт/Б при въведено с пътен знак В26 ограничение на разрешената скорост от 60 кт/Б. Превਿшението на скоростта е фиксирано с техническо средство 'График Радар ТК 4 №101, като регистрираните с него данни са показани на водача. Жалбоподателката с подписала АУАН без възражения. Такива не са направени в тридневния срок и пред административнонаказващия орган. Въз основа на съставения акт, установяващ административното нарушение, на 17.09.2009 г. Е. Еорева с административно санкционирана с процесното НП.

В следствие на така установената фактическа обстановка, пернишкият районен съд е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения акт, които да съставляват основания за неговата отмяна.

Настоящата инстанция споделя изцяло тази позиция на Районен съд Перник.

Твърдението на жалбоподателката, че решението е постановено при съществено нарушение на процесуални правила, поради непрецизно изясняване на фактическата обстановка по установяване на нарушението, с което са нарушени процесуалните и права, настоящият съдебен състав не намира за основателно. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е провел съдебното следствие по начин, който с осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, при точното съблюдаване на

процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал процесуални нарушения.

Районният съд с приел фактическата обстановка за безспорно установена след проведено законосъобразно и прецизно съдебно следствие, със събиране на достатъчно доказателства, придружено с обстоен анализ, относно нарушението и вината на жалбоподателката в изпълнение правилото на чл. 13 и чл. 107, ал. 2 от ШПК и следствие всичко това е взел решение, съобразено с изискването на чл. 14 от НПК.

Твърдяното в жалбата наличие на съществено нарушение на материалния и процесуален закон няма своето основание. Съгласно разпоредбата на чл. 348, ал. 1 т. 1 от НПК нарушение на закона има, когато той е приложен неправилно или не е приложен закон, който е трябвало да бъде приложен. Настоящата инстанция в хода на касационната проверка не установи наличие на такова основание за отмяна на въззивното решение.

На следващо място, касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, към който препраща ЗАГІН в чл. 63, ал. 1, предл. второ, свързано със съществено нарушение на процесуалните правила, твърдение за наличие на което се съдържа в жалбата, е налице в случаите, когато е довело до ограничаване процесуалните права на нарушителя. Съдът не установи наличие на такова нарушение. Нвслииа Гсорсва явно с разбрала за какво е санкционирана и въз основа на какви доказателства, след като своевременно е организирила своята защита, видно от факта, че е оспорила НИ пред районния съд в законоустановения срок. Поради това настоящият съдебен състав смята твърдяното от жалбоподателката наличие на касационно основание за отмяна, поради нарушение на процесуалните ѝ права, вследствие допуснатото стъществено процесуално нарушение в хода на делото пред Районен съд Перник, за абсолютно необосновано и бланкетно посочено.

Относно съмнението на защитата дали използвания радарен скоростомър с годеи да отчита вярно скоростта, следва да бъде отбелязано, че пред районния съд са представени достатъчно и убедителни доказателства в посока на потвърждаване на неговата годност и техническа изправност. „Листът“, който според защитата е представен като доказателство по делото и за който се твърди, че следва да бъде протокол по смисъла на чл. 58 от Закона за измерванията с изискуемите реквизити по посочения член, е протокол, но не по смисъла на чл. 58 от ЗИзм. При по внимателен прочит на закона и тази негова част, защитата би следвало да забележи, че текстът визира метрологична експертиза, която се извършва по определен начин след заявление подадено до компетентните органи. Метрологичната експертиза с дейност по изследване и определяне на състоянието на дадено средство за измерване, което е в употреба и се извършва при спор между физически или юридически лица, относно неговите технически и метрологични характеристики. Извършването на метрологичната експертиза се отразява в констативен протокол, който задължително съдържа изброените в чл. 58 па ЗИзм реквизити, на наличието па които така държи защитата на касационния жалбоподател. Протоколът, представен като доказателство пред районния съд, е съставен при извършената последваща лабораторна проверка на одобрен тип средство за измерване, която се извършва по реда па чл. 43 от Закона за измерванията и чл.841 и сл. от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол. Така след това недължимо, но необходимо уточнение, следва изводът за необоснованост на твърденията на защитата на жалбоподателката. От това следва и изводът, че наличие на съществено нарушение на процесуалните правила, накърнило правото па защита на жалбоподателката и основание за отмяна па решението па районния съд не се установиха.

Пред настоящата инстанция е направено искане от процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски. Съдът намира искането за неоснователно, независимо от изхода на делото предвид ТР №2 от 03.06.2009 г. на Върховен административен съд, съгласно което административните съдилища не присъждат разноски в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административни оспорвателни дела. Л на основание разпоредбата на чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт тълкувателните решения и постановления на ВАС и ВКС са задължителни за органите на съдебната власт. Поради това искането следва да се остави без уважение.

Предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото пред настоящата инстанция и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на потвърдителното решение на Районен съд Перник, пороци, които да съставляват касационни основания за неговата отмяна, не се установиха. Съдебният акт е правилен и законосъобразен и като такъв, следва да бъде оставен в сила.

Водим от гореизложеното Административен съд- Перник

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 543/06.10.2010 г. постановено по п.а.х.д. № 615 по описа на Районен съд- Перник за 2010 г..

Решението с окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.